

יב א מיי פ"ב מהלכות
תפלה הלכה י טושי"ע
א"ח סי' קמא סעיף ב:
יב ב מיי שם הלכה יא:
יד ג מיי שם הלכה יג:
טו ד טושי"ע א"ח סי'
תפא סעיף ב:
טז ה מיי פ"ב מהלכות
מגילה הלכה ז טור
ט"ע א"ח סי' תרל סעיף ב:
יז ו ז מיי פ"א שם הלכה
ג טושי"ע א"ח סי' תרלז
סעיף א:
יח ח מיי פ"א מהלכות
נרות הלכה ז טור
ט"ע א"ח סימן כה סעיף
ח:
יט ט י מיי פ"א מהל'
מגילה הלכה ג טור
ט"ע א"ח סימן תרלז סעיף
א:
כ ב מיי פ"ב מהלכות
תפלה הלכה ג סג
עשין טו טושי"ע א"ח סי'
קלו סעיף א:
כא ג מיי שם הלכה ד
טושי"ע א"ח שם סעיף
ב:
כב ד מיי פ"ב מהלכות
שקלים הלכה ז:
כג ז מיי פ"ג מהלכות
צת הצמירה הלכה ח:
כד ח מיי פ"ד מהלכות
כלי המקדש הלכ' כא:
כה ע מיי פ"ב מהל'
תפלה הלכה ה טור
ט"ע א"ח סי' קלט סעיף
ז:
כו פ מיי שם הלכה טושי"ע
א"ח סי' קלט סעיף א:

תנא מה שאין כן בתורה. פירוש שאין קורא אלא אחד מכאן
קשיל למה שפירש רבינו משולם צפרק קמא דצנא צתרא
(דף טו. וס) וצחקומן רצה (מנחות דף ל. וס) דשמונה פסוקים
שצמורה יחיד קורא אותן פירוש יחיד קורא אותן שלא יקרא שליח
לצור עמו צפרשת ויעל משה
כשחומתמן את המורה וקשיל שהרי
צמיסה לא היה שליח לצור קורא
עמהם כדלמך הכא ועכשיו נמי לא
התקינו אלא שלא לציט מי שאין
יודע לקרות לכך נראה כמו שפירש
רש"י צחקומן יחיד קורא אותן לצדו
ולא יהיו שנים מפקיקין וקוראין
צאותן שמונה פסוקים^א שמתחילין
מויעל לפי שהוא תחילת הפרשה^ב:
ובמגילה אפי"ו עשרה קורין
ועשרה מתרגמין. רש"י מוחק (ה)
מתרגמין לפי שאין מתרגמין
תרגום צמזמין וצמנס מחקו דודאי
יש תרגום אצל לא עשאו יהנותן
אלא מימי התנאים נעשה^ט:

כנגד תורה נביאים וכתובים.
קשה דהא לקמן (דף כג.)
אמר כנגד (ו) שומרי הסף וי"ל דהתם
לא היו עיקר התקנה דהא לא תקנו
ארבעה כנגד הא שלשה שומרי הסף
וקרים אחד ואימא צירושלמי^א איכא
סרים אחד שיוצא ומתקן^ב ההלכות
ומעמידן על עקנן ואפ"ה לא תקנו
כנגדו ש"מ דעיקר התקנה לא היתה
אלא כנגד תורה ונביאים וכתובים:

אין פוחתין מעשרה פסוקים בבהב"נ.
וא"ת והרי פרשת עמלק דליכא
אלא תשעה פסוקים י"ל דשאיני פרשת
עמלק דסידרא דיומא הוא^א ומפסיק
ענינא ציה ומש"ה אין לחוש דהכי
נמי אמרינן לקמן (דף כג.) דאין
מפטרין פחות מכ"א פסוקים ותיכא
דסליק ענינא קורין שפיר צפחות:
אין

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

תורה אור השלם
א) ויהי מה ארון יאמר
לו ריב יוצאין אהימעין
דרך הפקר ויעבר את
הפולשי: ושמואל ב' יח. כג
ב) והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד
א"הו: (בראשית לג. ג)
ג) עלה הפרץ לפניהם
פרצו ויעברו עשר
ויצאו בו ויעבר מלפם
לפניהם וי' בראשם:
(מכיה ב. יג)
ד) בדבר יי שמים נעשו
וקרום פיו כל צבאם:
(ההלים לג. ו)
ה) דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהשלחך
את תורת אל מול פני
המנורה יאירו שבעת
תהרות: (במדבר ת. ב)
ו) צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את
קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב
לי כמנעדו:
(במדבר בת. ב)

רבינו הננאל

תנא מה שאין כן בתורה:
ת"ר [בתורה] אחד
קורא ואחד מתרגם
ובלבד שלא יהו שנים
קורין או שנים מתרגמין.
ובנביא אחד קורא ושנים

מתרגמין ובלבד שלא יהו שנים קורין. ובהלל ובמגילה אפי'
עשרה קורין ועשרה מתרגמין יצאו מ"ט (כאן) [כין]
דחביבא להו מכווני דעתייהו: מקום שנהגו לברך יברך הני מילי לאחריה אבל לפניה מצוה לברך דק"ל כל
המצות מברך עליהן עובר לישנא דאקדומי הוא כדכתיב וילך ויעבר את הכושי. ומכר
לפניה סימן. ולאחריה מברך האל הרב את ריבנו והדן את דיננו וגו' וחותם ברוך הנפרע לישראל מכל צריהם
האל המושיע: בשני ובחמישי בשבת קורין ג' אין פוחתין ואין מוסיפין עליהן ואין מפטרין
בנביא. והני ג' כנגד כהנים ליום וישאלים. אין פוחתין מעשרה פסוקים בבהב"נ וידבר עולה מן המגין הני
עשרה כנגד י' הדברות שנאמר למשה בסיני. ר' יוחנן אומר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם ובראשית נמי
מאמר הוא שנאמר בדבר ה' שמים נעשו. אמר רבא ראשון שקרא ארבעה משובח דתניא אמר ר' יוסי למה היה
כתוב בקופות שתורמין בהן את הלשכה א' ב' ג' לידע איזה מהן נתרמה ראשון שמצוה בראשון פי' הקופה שהיה כתוב
בה אלף היא היתה ראשונה ומן השקלים שבתוכה קנין הקרבנות ומקריבין עד שישלמו ועוד מן השינה ואחריה עד
הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה. אוקימנא גזירה משום הנכנסים ומשום היוצאים דאי לא גזירה

שנו אלא לאחריה אבל לפניה מצוה^א לברך
דאמר רב יהודה אמר שמואל^ב כל המצות
כולן מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע
דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר רב
נחמן בר יצחק אמר קרא^ג וירץ אחימעין
דרך הכבר ויעבר את הכושי אביי אמר
מהבא^ד והוא עבר לפניהם ואיבעית אימא
מהבא^ה ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם
לפניה מאי מברך רב ששת מקמרוזיא איקלע
לקמיה דרב אשי וברך מג"ח לאחריה מאי
מברך^ו ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
(האל^ז) הרב את ריבנו והדן את דיננו
והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו
והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו ברוך אתה
ה' הנפרע לישראל מכל צריהם רבא אמר
האל המושיע אמר רב פפא^ח הלכך נימרינהו
לתרוייהו ברוך אתה ה' הנפרע לישראל
מכל צריהם האל המושיע: בשני ובחמישי
בשבת במנחה קורין שלשה וכו': הני שלשה
כנגד מי^ט אמר רב אסי כנגד תורה נביאים
וכתובים רבא אמר כנגד כהנים ליום
וישראלים אלא הא דתני רב שימי^י אין

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

ובלבד שלא יהא אחד קורא ושנים מתרגמין. וכל שכן שאין שנים
קורין ועומא משום דמרי קלי לא מיסתמעין^א: ובנביא אפי"ו אחד
קורא ושנים מתרגמין. שהתרגום אינו אלא להשמיע לנשים ועמי
הארץ שאין מכירין צלשון הקודש^ב והתרגום הוא לעו הצלילים
וצתרגום של תורה לריכין לנו לחזור
שיחו מצינן את המנחה אצל צל
נביאים לא קפדי עליהו כולי האי:
ועשרה מתרגמין. (ג) לא גרסינן
שאין תרגום צמזמין: ויעבר את
הכושי. ויקדס את הכושי: מקמרוזיא.
מקום: מג"ח. על מקרא מגילה
ושעשה נסים ושהמיני: וידבר עולה
מן המגין. וידבר ה' אל משה לאמר
אע"פ שאין ללמוד ממנו כלום^ד:
בראשית נמי. דמשתעי צממיס
וצארך (ד) דכתיב דצד ה' שמים
נעשו וצרות פיו כל נבאס: מאמר
הוא. אף הן צמאמר נבראו: נר
מערבי. הוא נר אמנעי למאן דלאמר
נרות כפון ודרוס מונחין הוי אמנעי
משוך קימעא כלפי מערב חוץ משאר

נרות דלמאן דלאמר מערב ומזרח מונחין
לא משום דהוי מערבי השני^א כלפי
מזרח הכי אימא צמנחות: תורמין.
כהנים את הלשכה נותנין משקלי
שנה זו לתוכה לקנות מהן קרבנות
לצור לכל השנה: א"ל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות. למול פני נר
שצנוף המנורה שהוא אמנעי היה
מולד פני ששה הנרות: ראשון.
מן שלשה שקרא ארבעה פסוקים
משוצמ וכן שני וכן שלישי אס לא
עשה הראשון ועשה השני או אס
לא קראו לא הראשון ולא השני
ארבעה פסוקים וקרא אותן השלישי
משוצמ ואס יש להן ריוח צפרשה
וקראו כל אחד ארבעה פסוקים כולן
משוצמין: משום הנכנסין. שאס
יכנס אדם לצית הכנסת אחר שצירך
ראשון ואס לא ישמע את האחרים
מצריכין יאמר אין צרכה צמורה לפניה:
ומשום היוצאין. ולא שמעו את החותם
מצרך לאחריה והראשונים לא צרכו
יאמרו היוצאים אין צרכה צמורה
לאחריה: כיצד קורין. צד צני
אדס: אין משיירין בפרשה כו'.
לקמן מפרש טעמא ואין מתחילין נמי
לקמן אמרינן לה ומפרש טעמא:
ליקרי

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה לידע איזו מהן נתרמה ראשון
להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא^ו אל מול פני המנורה יאירו
מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכניה ואמר רבי יוחנן^ז מכאן שאמצעי משובח ואחרון
שקרא ארבעה משובח משום^ח מעלין בקדש ולא מורידין^ט רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון
ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין^י: תנא הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה
והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין:
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד
קורין אותה^{יא} צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי^{יב} ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו
להו שבעה ובוים השבת הויין תרי ובראשי חדשיכם הויין חמשה היכי נעביד ניקרי תרי מהא אחד מהנדך

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המגין הני עשרה כנגד מי
א"ר יהושע בן לוי^א כנגד עשרה במלגין שכבית הכנסת רב יוסף אמר^ב כנגד
עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (י) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין
שאמר דוד בספר תהלים (י) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן
נברא העולם הי נינהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר
הוא דכתיב (י) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא^ג ראשון
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח
ראשון שקרא ד' משובח דתנן^ד בשלש קופות של שלש (ב) סאין שבהן
תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג^ה